

Spomienka pri hrobe Vd. Balogha Eleméra – 27.10.2024 15:00

Suspírium: „Hospodin, plná je zem tvojho milosrdenstva; nauč ma svoje ustanovenia!“ (Ž 119,64) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 151: „,Pane Bože, žehnaj a nám svoju pomoc daj...“

Biblický text: Druhý list apoštola Pavla Korintňanom 11. kapitola 26-31. verše: *„Často na cestách, v nebezpečenstvách na riekach, v nebezpečenstvách hroziacich od zbojníkov, v nebezpečenstvách od vlastného rodu, v nebezpečenstvách od pohanov, v nebezpečenstvách v meste, v nebezpečenstvách na púšti, v nebezpečenstvách na mori, v nebezpečenstvách medzi falošnými bratmi, v námahe a lopote, často bez spánku, o hlade a smáde, často v pôstoch, v chlade a v nahote; a okrem toho všetkého denne na mňa dolieha starosť o všetky cirkvi. Veď kto trpí slabosťou, že by som aj ja neutrpel slabosťou? Kto je vystavený pohoršeniu, že by to aj mňa nepálilo? Ak sa treba chváliť, budem sa teda chváliť svojou slabosťou. Boh a Otec Pána Ježiša, požehnaný naveky, vie, že neklamem.“*

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a milé sestry v Ježišovi Kristovi!

Apoštol Pavol kladie dôraz pri vymenovaní svojej služobnej činnosti na to, že je slabý. Počas služby Kristovi sa v jeho živote odohrali závažné udalosti, ale tieto udalosti neboli poznačené cestou k úspechu, ba naopak podčiarkujú fakt, že sluha je sluha a ním aj zostane. Za ten čas sa veľa toho prihodilo, ale nikto z nás nedostal po boku Krista, nášho Pána prísľub jednoduchého a pokojného života. Boh na ňom i v ňom zapracoval. Číhalo na neho zo všetkých strán nebezpečenstvo, len preto lebo sa držal Krista a Kristus ho podržal. Svedectvo o Kristovi v každom čase a v každom telesnom i duševnom rozpoležení, je to najdôležitejšie. Cestovať, vydať sa na cestu, kráčať po ceste Kristovej nie je ľahké. Každá doba má svoje úskalia. Každý život je obmedzený, nie vyznaním viery, ale poznačením vlastnej slabosti. Slabosť a trpkosť v slabostiach. Apoštol Pavol sa nechváli, apoštol Pavol sa nevystatuje a nenadúva, on Kristovou láskou hovorí o sebe a o svojej službe ako o živote, ktorý nič nedosiahol. My chceme stále každému niečo dokázať. My chceme stále každému niečo vysvetliť a ukázať sa

aké a akí sme šikovné a šikovní. Boh týmto vymenovaním v živote apoštola Pavla poukazuje na jedno, so mnou si v službe. Apoštol Pavol vždy počuje Božie „neboj sa!“ Apoštol Pavol je Hospodinom posúvaný vpred. Apoštol Pavol je Pánom cirkvi vedený. Jeho nepriatelia a satan všetko urobí preto, aby nič nezvládal, a pritom i jeho spoločenstvá sa spolčujú proti nemu. Apoštol Pavol sa najviac obáva toho, že veriacim slabne viera, ochabne nádej a strácajú lásku Kristovu práve vtedy, kedy by ju potrebovali najviac. Táto celková bilancia služby apoštola Pavla poukazuje na to, že v týchto veršoch on neukazuje na svoju silu, nepokúša sa všetko zvrátiť, a povedať, hľa, ja som všetko zanechal, a toľko veľa som trpel za evanjelium. On sa neľutuje a nesťažuje sa. On sa neopiera o ľudskú silu, ba všetko zveruje Pánovi, Ktorý ako jediný mu pomohol. Božia sila a pomoc je na mieste práve vtedy, kedy človek o tom ani neuvažuje. Božia sila a pomoc prichádza vždy v pravý čas. Boh má dobré načasovanie. On nikdy a nikomu nič nevysvetľuje, ale pomôže, veď ani Pavol nezostal navždy v nebezpečenstve. Boh sa o neho postaral. Práve preto hovorí len o svojej slabosti. Nemá sa čím chváliť. Nevie poukázať vo svojom živote ani na jeden fakt, kedy by záchrana prišla z jeho strany, ale hovorí len o tom, že je a zostáva slabý. Chváli sa so svojou slabosťou a poukazuje na to, že Boh je Hospodinom záchranu, Ktorý v Ježišovi Kristovi ho pozdvihol zo zeme, vytiahol z hĺbín mora, zaviedol tam, kde mal zvestovať evanjelium života, určil jeho spolupracovníkov, ktorí ho podporovali, a nikdy nezostal sám, lebo *„Boh je všetko vo všetkom.“ (IKor 15,28)* Nakoniec odmieta namyslenosť a domýšľavosť ako obvinenie zo strany svojich protivníkov. Chváli sa svojou slabosťou. Jeho slabosť prekonal Kristus svojou trpkou slabosťou na Golgotskom kríži. Ježišova láska zahriala i jeho stvrdnuté srdce. Netreba sa zdráhať. Netreba sa vzdávať, veď aj nám práve Kristus svojou láskou dal príklad, aby sme to nikdy nevzdávali, ale nasledovali Ho vždy viac a viac. Apoštol Pavol bol apoštolom a nie mocným a mohutným človekom. On je poslom toho Krista, Ktorý sa aj za neho modlí, lebo *„Boh a Otec Pána Ježiša, požehnaný naveky, vie,*

že *neklamem*." Hospodin vie, veľmi dobre vie, že neklame, veď chváli Pána naveky. Aj napriek nebezpečenstvám, čo sa s ním udialo, chvála neustupuje z jeho srdca, ba naopak stupňuje a časom neochabne, lebo naveky chváli Pána. Takýto život žiť, s Pánom putovať, vo viere neklesať, ale byť podržaný s Bohom, ktorý je Bohom a Otcom Ježiša Krista. Našou úlohou je i dnes žehnať Jeho menu. Byť oslovený každý deň Jeho osobou. Byť vedený každý deň Jeho osobou a veriť a od Neho sa učiť to, čo nás podrží i nad vodou. *„Jedine on koná divy. Nech je zvelebené jeho slávne meno naveky a nech jeho sláva naplní celú zem! Amen, amen.“* (Ž 72,18b-19)

Modlitba:

„...aby sa splnilo to, čo povedal prorok Izaiáš: On vzal na seba naše slabosti a niesol naše choroby.“ (Mt 8,17)

„Keď kňaz vyjde z tábora a pri prehliadke zistí, že príznak choroby sa malomocnému zahojil, rozkáže priniesť za očisťovaného dva živé čisté vtáky, cédrové drevo, karmazínové farbivo a yzop. Kňaz rozkáže jedného z vtákov zabiť nad hlinenou nádobou, v ktorej je pramenitá voda. Potom vezme živého vtáka, cédrové drevo, karmazínové farbivo a yzop a toto všetko namočí do krvi vtáka zarezaného nad pramenitou vodou. Kňaz sedemkrát pokropí očisťovaného od malomocenstva, čím ho očistí. Živého vtáka vypustí do poľa“ (IIIMojž 14,3-7)

„Tu prišiel k nemu malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“ Ježiš sa nad ním zľutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: „Chcem, buď čistý!“ Jeho malomocenstvo hneď zmizlo a bol očistený.“ (Mk 1,40-42)

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Nech ťa Hospodin požehná a nech ťa ochráni! Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý! Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ (IVMojž 6,24-26) Amen.

Pieseň: Chválospev. č. 547: 1-4. verše: „Ostaň s nami Ježišu...“

Zlatica Oravcová

Podaj nám ruku...

Podaj nám ruku, Pane !
Keď ďaleká je cesta
Pocítiť dotyk dlane
Teplej a živej
Z ktorej sila prúdi
A i keď smútok rozkormúti
A i keď slza kanie,
Podaj nám ruku, Pane !

Podaj nám ruku, Pane !
Keď hnevať chce sa duša
Keď srdce nespokojne bije.
Je búrne putovanie.
Keď závisť život skúša
Keď pýcha dni nám kryje.
V tom čistom Tvojom ráne
Podaj nám ruku, Pane!

Podaj nám ruku, Pane !
Jak Petrovi tam v mori.
Nech srdce prehovorí
Tou láskou Tvojej dlane.
Podaj nám ruku, Pane!